

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

ÖTÖDIK SZEKCIÓ

M.M. kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(26819/15. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2023. május 4.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

Az M.M. kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Ötödik Szekció) az alábbi összetételű Tanácsban eljárva:

Stéphanie Mourou-Vikström, *elnök*,
Lado Chanturia,
Mattias Guyomar, *bírók*,

és Sophie Piquet, a *Szekció megbízott hivatalvezető helyettese*

Figyelemmel:

a Magyarország ellen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy afgán állampolgár, az 1997-ben született és Budapesten élő, a Budapesten praktizáló Fazekas T. által képviselt M.M. („a kérelmező”) által 2015. május 26-án benyújtott 26819/15. számú kérelemre;

a Bíróság azon döntésére, hogy a kérelmet közölni kell a magyar Kormánnyal („a Kormány”), akit képviselője, Tallódi Z. képviselt az Igazságügyi Minisztériumból;

azon döntésre, hogy a kérelmező neve ne kerüljön nyilvánosságra;

a felek észrevételeire;

2023. március 30-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően,

Az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügy a kérelmező menekültügyi eljárás alatti fogva tartásával kapcsolatos.

2. A kérelmező titokban lépte át a magyar határt, és 2014. augusztus 29-én menedékjog iránti kérelmet nyújtott be. A menekültügyi hatóság még aznap megindította a menekültügyi eljárást, és a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 31/A. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján (a továbbiakban: „menedékjogi törvény”, lásd *O.M. kontra Magyarország*, 9912/15. sz. kérelem, 2016. július 5., 21. pont) elrendelte a kérelmező őrizetbe vételét arra hivatkozva, hogy tisztázni kellett személyazonosságát, mivel nem rendelkezett úti okmányokkal, nem volt kapcsolata az országgal, nem volt megélhetési forrása, és emiatt fennállt a szökés veszélye. A Nyírbátori Járásbíróság lényegében ugyanezen indokok alapján első alkalommal 2014. szeptember 1-jén, majd 2014. október 22-én újból meghosszabbította a kérelmező fogva tartását. Időközben, 2014. október 17-én a kérelmező kérte, hogy tekintsék kiskorúnak. Ezzel kapcsolatosan 2014. november 26-án szakvélemény beszerzésére került sor. A szakvélemény szerint a kérelmező nem volt kiskorú. A kérelmezőt 2014. november 26-án szabadlábra helyezték.

3. Úgy tűnik, hogy a kérelmező humanitárius célú tartózkodási engedélyt kapott a menekültügyi eljárás időtartamára. Később menekültstátuszt kapott Magyarországon.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

I. AZ EGYEZMÉNY 5. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

4. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének a) pontja szerinti értelemben, és más okból sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

5. A Kormány úgy érvelt, hogy a kérelmező fogva tartása az Egyezmény 5. cikke 1. bekezdésének f) pontja alá esett, mivel a kérelmezőt az országba történő beutazáshoz és tartózkodáshoz való jogának megállapításáig tartották fogva. A Bíróság tudomásul veszi ezt az érvelést. Ebben a vonatkozásban a Bíróság a *Saadi kontra Egyesült Királyság* (*Saadi v. the United Kingdom* [GC], no. 13229/03, §§ 64-66, ECHR 2008) és a *Suso Musa kontra Málta* (*Suso Musa v. Malta*, no. 42337/12, §§ 90 and 97, 23 July 2013) ügyekben lefektetett elvekre utal. Megjegyzi, hogy a kérelmező beadványa szerint a kérelmező a nemzeti joggal összhangban humanitárius célú tartózkodási engedélyt kapott, és ezt az engedélyt az eljárás során mindvégig birtokolta (szemben az *M.K. kontra Magyarország* ügygel [46783/14. sz. kérelem, 2020. június 9-i tanácsi ítélet], amelyben ilyen információ nem került előterjesztésre). Ezzel kapcsolatosan a Bíróság megjegyzi, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) sz. kormányrendelet 70. §-a alapján a menekültügyi hatóság köteles volt a menedékkérel iránti kérelem benyújtásától számított három napon belül humanitárius célú tartózkodási engedélyt adni a menedékkérőnek. Ezért arra figyelemmel, hogy a kérelmező rendelkezett a szóban forgó tartózkodási engedéllyel, és hogy nem került előterjesztésre meggyőző érv az ellenkezőjére vonatkozóan, a Bíróság nem fogadja el, hogy a jelen ügyben a fogva tartás célja az országba való jogosulatlan beutazás megakadályozása volt (lásd az *O.M. kontra Magyarország* fent hivatkozott 47. pontját; a *Dshijri kontra Magyarország* ügyben [21325/16. sz. kérelem] 2023. január 31-én hozott (tanácsi) ítélet 12. pontját; továbbá – ellentétes esetjogként – lásd a fent hivatkozott *Suso Musa* ítélet 97-99. pontját).

6. Amennyiben esetleg érvként merült volna fel, hogy a kérelmező fogva tartása az 5. cikk 1. bekezdésének b) pontja alá esett, nevezetesen a bíróság törvényes rendelkezésének nemteljesítése miatti, vagy törvényben előírt kötelezettség teljesítésének biztosítását célzó fogva tartásnak minősült, úgy a Bíróság megjegyzi, hogy a jelen kérelem hasonló a fent hivatkozott *O.M. kontra Magyarország* ügghöz, amelyben a Bíróság megállapította az 5. cikk

1. bekezdésének megsértését. A Bíróság megjegyzi, hogy a menedékjogi törvény értelmében menekültügyi őrizetet nem lehetett kizárólag azon az alapon elrendelni, hogy az elismerést kérő személy elismerés iránti kérelmet nyújtott be (31/B. § (1) bekezdés). A 31/A. § szerint menekültügyi őrizetet az ott felsorolt okokból és egyedi elbírálás alapján akkor lehetett elrendelni, ha annak célja (azaz a menekültügyi eljárás lefolytatása, vagy a dublini egyezmény szerinti átadás biztosítása) nem volt elérhető a személy rendelkezésre állását biztosító más intézkedésekkel (lásd a fent hivatkozott *O.M. kontra Magyarország* ítélet 21. pontját).

7. A jelen ügyben nincs jele annak, hogy a kérelmező nem működött együtt a magyar hatóságokkal. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy – az *O.M. kontra Magyarország* ügghöz hasonlóan – a kérelmező fogva tartását elrendelő és meghosszabbító határozatok a kérelmező személyazonossága tisztázásának és a szökés megakadályozásának a szükségességére hivatkoztak, de a Bíróság úgy találja, hogy a határozatok indokolása nem volt kellően egyénre szabott a szóban forgó intézkedés igazolásához, amit a nemzeti jog is megkövetelt (ibid., 49-52. és 54. pont, és vö. a fent hivatkozott *Dshijri kontra Magyarország* [tanácsi] ítélet 14. pontjával).

8. A Bíróság ezért arra a következtetésre jut, hogy a kérelmező 2014. augusztus 29. és november 26. közötti fogva tartása tekintetében megsértették az Egyezmény 5. cikkének 1. bekezdését. Ez szükségtelenné teszi az 5. cikk (1) bekezdése szerinti panasszal összefüggésben az életkor megállapításával kapcsolatosan előterjesztett kérelmezői érvek megvizsgálását.

II. A FENNMARADÓ PANASZ

9. A kérelmező az Egyezmény 5. cikkének 4. bekezdése alapján is panaszt tett. Az ügy tényeire, a felek beadványaira és a fenti megállapításokra figyelemmel a Bíróság úgy véli, hogy az ügyben felmerült főbb jogi kérdésekkel már foglalkozott, és a fennmaradó panasz vizsgálata nem szükséges (lásd *Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu v. Romania* [GC], no. 47848/08, § 156, ECHR 2014).

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

10. A kérelmező nem terjesztett elő vagyoni vagy nem vagyoni kártérítés iránti igényt. A Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére azonban 5 100 eurót követelt.

11. A Kormány úgy érvelt, hogy a követelések túlzottak.

12. A birtokában lévő dokumentumokra figyelemmel a Bíróság 1 500 euró, plusz az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegének megítélését tartja észszerűnek a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások fedezésére.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az Egyezmény 5. cikkének 1. bekezdése alapján előterjesztett panaszt elfogadhatónak *nyilvánítja*, és úgy *határoz*, hogy a kérelmező fennmaradt panaszát nem szükséges megvizsgálni;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 5. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül költségek és kiadások tekintetében 1 500 (ezerötszáz) eurót, plusz az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmező részére az alperes állam nemzeti valutájában, a kifizetési átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2023. május 4-én, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sophie Piquet
Megbízott hivatalvezető helyettes

Stéphanie Mourou-Vikström
Elnök